

દગો

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૪૯૬૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૯૬૮ વર્ગીકૃ

પુસ્તકનું નામ ૬૦૧

વિષય

દગો

દેખાવ ૧ લો

[રોમના એક ખાનગી મકાનમાં રાતના દશેક માણસો બહુજ ગંભીરતાથી બેઠા છે. દીવાનું તેજ સાધારણ છે.]

કેયસ કેસિયસ—(દશ માણસો સાંભળી શકે એટલાજ અવાજે) ભાઈઓ ! આપણે આજે બહુ જરૂરને કામે લેગા થયા છીએ. આવતી કાલે તો ૧૫ મી માર્ચ છે; માટે જે નિર્ણય છેવટનો કરવો હોય, તે આપણે આજેજ કરી લેવાનો છે. આપણા બધાનો એમજ વિચાર ચોક્કસ થાય,

કે જીલિયસ સીઝર નજ જોઈએ, તો તે માટે આવતી કાલે આપણે કેવી રીતે વર્તવું તેનો નિર્ણય પણ અત્યારે કરી લેવાનો છે.

હું પોતે તો ભાર દઈને કહું છું, કે સીઝર હવે આપણા-લોકોના કે રાજ્યના-કામનો રહ્યો નથી. જ્યારથી એણે રાજ થવાનો મનસૂબો કર્યો છે, ત્યારથી એની મતિ ફરી છે. સીઝર જો રાજ બની બેસે, તો તો પછી રોમની સ્વતંત્રતાનું સત્યાનાશજ વળી ગયું સમજો. રાજાઓ પ્રજાના રક્ષક નથી, ભક્ષક છે—એ આપણે ક્યાં નથી જાણતા ? સીઝર રાજ બનીને શા શા જીત્યો નહિ ગુજારે ?

કેટલાક લોકોને એમ પણ કહેતા સાંભળ્યા છે, કે સીઝરને રાજ બનવાની જરાય ઇચ્છા નથી; પણ એ વાતને જૂઠી માનજો. જુટસ જેવા સમજી ને શાણા શહેરી પણ આજે આપણી સાથે ઊભા રહ્યા છે, એ શું કહી બતાવે છે ? સીઝર રાજ બનવાને પૂરતી ખટપટ કરી રહ્યો છે, એમાં લેશ માત્ર શંકા નથી. જુટસ ! તમે શું ધારો છો ?

ચુટસ—(સંભળાય એટલે ધીમેથી) ભાઈઓ ! ભાઈ કેસિયસે જે શખ્દો કહ્યા, તે સાથે હું અક્ષરે અક્ષર મળતો છું. મને જ્યારે ચોક્કસ એમ લાગ્યું, કે સીઝરને રાજ થવાની મહેચ્છા થઈ છે, ત્યારેજ હું તમારા પક્ષમાં ભળ્યો છું. બાકી તમે મને ક્યાં નથી જાણતા, કે હું સો ગળણે ગળીને પાણી પીઉં તેવો છું ? વળી, હું તો સીઝરનો દોસ્ત છું; આજે પણ એનો દોસ્ત છું; છતાં હું આજે સીઝરની વિરુદ્ધ કેમ ઊભો છું ? એટલાજ માટે, કે સીઝરની દોસ્તી કરતાં લોકોની સ્વતંત્રતા મને વધારે ખ્યારી છે. સીઝર રાજ બને ને લોકોના હક્ક ઉપર તરાપ મારે, એ કરતાં હુંજ સીઝરની દોસ્તી ઉપર તરાપ મારું અને એ દોસ્તી રદ કરું, એ મને વધારે વાજબી લાગ્યું છે. સીઝર ગમે તેટલો સારો છે—અલબત્ત દોસ્ત તરીકે એ માથું આપે એવો છે—છતાં રાજ તરીકે તો તે છેકજ બદલાઈ જવાનો, એમાં મને જરાય શંકા નથી; માટે હું ઇચ્છું છું, કે આપણે અત્યારે સીઝરના મોતનો વિચાર ચોક્કસ પાચે કરી લેવો.

કેસિયસ—સિમ્બર ! તમે શું ધારો છો ?

સિમ્બર—મારો નિર્ણય તો છે તેનો ભેજ છે, કે સીઝરને હતો ન હતો કરીજ નાખવો. રાજાઓ તો પ્રજાનું અહિત કરનારા છે, એમાં સંશયજ નથી. સીઝર રાજા બને તો, જરૂર એ પ્રજાનું હિત જોઈ શકવાનોજ નહિ. ત્યારે શું આપણે પ્રજાના હિતને ભોગે સીઝરને રાજા બનવા દેવો ? કદી નહિ. લોહીની નદીઓ વહેવી હોય, તો ભલે વહે; પણ સીઝર રાજા તરીકે તો જોઈએજ નહિ. રોમન પ્રજા સ્વતંત્ર છે, ને સ્વતંત્રજ રહેવી જોઈએ.

કેરુકા—ભાઈઓ ! જે લોકો એમ કહે છે, કે સીઝર રાજા થવા નથી માગતો, તેઓ તદ્દન ભૂલ ખાય છે. સીઝરને રાજા બનવું છે, તેથી તો એણે ખોટો જોષ જોવડાવ્યો, ને જોષીઓ પાસે જાહેર કરાવ્યું, કે “ પાર્થિયા જીતવું હોય, તો રાજા વિના નહિ જીતાય.” કેવો પ્રપંચ ! ખીચારી લોળી રોમનપ્રજા આ કપટ ક્યાંથી સમજી શકે ?

શું સજા હોય તેજ પાથિયા છુલ્લી શકે ? જુઓને, કેવી વિચિત્ર વાત કહેવાય ! પણ આ તો સીઝર ખૂદનું કાવતરુંજ છે; અને એવું કાવતરું રચીને એ લાઈસાહેબને રાજા બની બેસવું છે ! પણ આપણે ખરા હોઈએ, આપણને રોમનું દાઝતું હોય, તો સીઝરને કદી રાજા થવા નજ દેવો; એટલુંજ નહિ, પણ આવતી કાલેજ એનો ઘડોલાડવો કરી નાખવો જોઈએ.

ડેસિમસ—ખરેખર, લાઈઓ ! કેટકા કહે છે, એ સત્ય છે. લોકો ખીચારા લોળા છે, તે સીઝરનું પાપી અંતર પારખી શકતા નથી. સીઝરને રાજા બનવું તો છેજ, પણ બહારથી ડાળ એવો કરે છે, કે લોકો છેતરાય. યાદ કરોને, પેલી મીજબાની વખતેજ સીઝરને તો રાજા બની બેસવું હતું; પણ સમય જોઈએ તેવો અનુકૂળ ન લાગ્યો, એટલે વાત સંકેલી લીધી, ને જાહેર એવું કર્યું, કે મને રાજા બનવું પસંદજ નથી.

કેયસ—એ વાત જાહેર કરનાર તો માર્ક એન્ટની ને ?

ડેસિમસ—એજ; સીઝરનો મિત્ર. એ ભાઈસાહેબ એન્ટનીએ તો સોનાનો મુગટ પણ તૈયાર રાખ્યો હતો. સીઝરને જેવો તેવો ખટપટી ને કપટી ન ધારતા. એ તો જખરો ખેલાડી છે. આખી દુનિયા ડોળી વળ્યો છે. એના જેવો પક્કો તો કોઈ નહિ હોય.

કેયસ—ત્યારે આ બધી વાત ઉપરથી મને તો એટલું સમજાય છે, કે આપણે સીઝરને ઠાર કરવો. મારું ધારવું બરાબર હોય, તો સૌ ભાઈઓ હાથ ઊંચા કરો.

(બધા હાથ ઊંચા કરે છે.)

વારુ; ત્યારે હવે એ કામ આવતી કાલેજ કરી નાખવું ને ?

બ્રુટસ—આવતી કાલજ છેલ્લો દિવસ છે. જો કાલે એ કામ નહિ થયું, તો પછી સીઝર રાજ બની બેસશે; અને પછી તો કોઈનું કારસ્તાન એ ફાવવાજ નહિ દે.

દેગો

સિમ્બર—પછી આપણને તો એ વીણી વીણીને ચૂળીએ ચડાવશે.

કેસ્કા—પણ એ વખત આવવાજ શાને દેવો ?

કેયસ—નહિજ આવવા દેવો. વારુ; ત્યારે આવતી કાલે આપણે બધાએ છરા લઈને સભામાં જવું; અને સીઝર એને આસને આવીને બેસે, કે તરતજ એને વાતમાં રાખી, ઘા કરી લેવો.

પ્લુટસ—પહેલો ઘા કોણ કરશે ?

કેસ્કા—હું કરીશ, હું.

કેયસ—શાબાશ, વીર ! પણ ભાઈઓ ! ધારો, કે આવતી કાલે સીઝર સભામાં આવેજ નહિ તો ?

પ્લુટસ—ન આવે એવું તે હોય ? આવતી કાલ તો એને મન હરખનો દિવસ છે. કાલે તો એને રાજા બનવું છે !

સિમ્બર—સીઝરને સભામાં મારે લાવવો. હું એને ઘેર પહોંચી જઈશ; અને નહિ આવતો હોય, તો મનાવીપટાવીને પણ લઈ આવીશ.

હૈં

કેરકા—સિમ્બરનો મને વિશ્વાસ છે. એવું કામ એને
બહુ આવડે છે.

કેયસ—બહુ સારું ત્યારે; હવે આપણું કામ પતી ગયું
છે. જો જો, આવતી કાલે સૌ સાવધ રહેજો.

પ્લુટસ—હથિયાર કેઈ દેખ નહિ એવી રીતે સંતાડજો.

કેયસ—લાઈઓ ! હવે આપણે એક પછી એક ચૂપકીથી
ચાલ્યા જઈએ.

(સૌ કાવતરાખોરો એક પછી એક ચૂપ-
કીથી ચાલ્યા જાય છે.)

દેખાવ ૨ જો

[તા. ૧૫ મી માર્ચની સવારમાં સીઝર રાજસભામાં આવવાની તૈયારી કરી રહ્યો છે, એટલામાં એની સ્ત્રી કેટપુર્નિયા સીઝર પાસે આવે છે.

કેટપુર્નિયા—જુલિ ! તમે ક્યાં જવાની તૈયારી કરો છો ?

સીઝર—ખબર નથી ? આજે ૧૫ મી માર્ચ થઈ. આજે લોકો મને રાજાની પદવી આપવાના છે.

કેટપુર્નિયા—એ પદવી લેવા ન જાઓ તો ?

સીઝર—તો જોષીઓના કહેવા પ્રમાણે પાર્થિયા ન જીતાય.

કેટપુ.—એટલે આજે તમારે સભામાં જવું જોઈએ ?

સીઝર—હા; આજે લોકો મને રાજાની પદવી આપશે; પછી હું રાજા બનીને પાર્થિયા જીતવા જઈશ;

અને જોષીઓના કહેવા પ્રમાણે જીત મેળવીને
પાછો આવીશ.

કેદપુ.—જીલ્લી ! આજે હું તમને કોઈ વાતે સભામાં
જવા દેવાની નથી.

સીઝર—આજે મારે જવુંજ જોઈએ. રામના ભલા માટે
મારે આજે રાજા બનવા જવુંજ જોઈએ.

કેદપુ.—તમને પોતાને તો રાજા બનવાનો હુરખ નથી ને ?

સીઝર—ના.

કેદપુ.—તો આજે નજ જાઓ.

સીઝર—આમ ના પાડવાનું કારણ ?

કેદપુ.—કારણ ? કારણ છે; આજે સવારમાંજ મને
ભયંકર સ્વપ્ન આવ્યું.

સીઝર—એવું ભયંકર સ્વપ્ન તે શું આવ્યું ?

કેદપુ.—બહુજ ભયંકર; કહેતાં મારી જીભ ન ઊપડે.
એવું ભયંકર.

સીઝર—સ્વપ્નમાં તારા ઉપર કાંઈ આકૃત આવી હતી ?

કેદુ.—હા.

સીઝર—તને કોઈ મારી નાખવા આવ્યું હતું ?

કેદુ.—મને મારી નાખવા આવ્યું હોત, તો તો એ
સ્વપ્ન મને ભયંકર ન લાગત.

સીઝર—ત્યારે શું તારા સ્વપ્નમાં મને મારી નાખવા
કોઈ આવ્યું હતું ?

કેદુ.—જુલી ! જુલી ! મને વધારે ન પૂછો. હું કહું છું,
કે તમે આજે સભામાં નજ જાઓ. મને બહુ
ભયંકર સ્વપ્ન આવ્યું હતું; અને તે વળી આજે
પાર્થિવેજ આવ્યું, એટલે તો મને કશું ચેન
નથી પડતું. જુલી ! મારી ખાતર આજે તમે
સભામાં નજ જાઓ.

સીઝર—પ્રજાની ખાતર આજે મારે સભામાં જવુંજ
જોઈએ.

કેદુ.—મારા કરતાં પ્રજા તમને વધારે વહાલી છે ?

સીઝર—હા; પણ એથી કાંઈ તું મને એાછી વહાલી છે, એમ ન સમજજે.

કેદયુ.—જે વહાલી હોઈ, તો મા, આટલું કહું માનીને આજે તમે સલામાં ન જતા.

[સિમ્બર ઓરડામાં દાખલ થાય છે.]

સિમ્બર—મહારાજ ! જલદી પધારો ને. સલા આખી રાહ જોઈને બેઠી છે. આપને આવતાં મોડું થયું, તેથી મને ખબર કાઢવા અને આપને તેડવા મોકલ્યો છે.

સીઝર—આવ, સિમ્બર ! હું સલામાં આવવાનીજ તૈયારી કરી રહ્યો છું.

કેદયુ.—જુલો ! આજે તમે નજ જાઓ. મારું આટલું વેણ ભલા થઈને માનો હો. પછી કાલે તમને કાંઈ નહિ કહું.

સીઝર—આવાં ગાંડાં વેણ ન કાઢ; જો, આ સિમ્બર મને તેડવા આવ્યો છે.

સિમ્બર—અરે, મહારાજ ! તમે જરા ઉતાવળ કરો
તો સારું; કારણ કે આખી સભા ક્યારની ઊંચી
નીચી થઈ રહી છે.

સીઝર—એન્ટની આવી ગયો છે ?

સિમ્બર—એન્ટનીએજ મને અહીં મોકલ્યો. જલદી
કરો, મહારાજ !

કેલ્પુ.—શ્રુતી ! ખોળા પાથરીને કહું છું, કે આજે
તમે ન જાઓ. આજે મારો જીવ બહુ બળે છે.

સીઝર—ગાંડી રે, ગાંડી ! તું તો સદાયની આવી વહે-
મીજ રહી ! સ્વપ્નાં તે કદી ખરાં હોતાં હશે ?

સિમ્બર—મહારાજ ! જેટલી ઉતાવળ થાય, તેટલી
કરજો. લોકો આજે સભામાં એટલા બધા ભરાયા
છે, કે તમારા વિના ત્યાં હોહા થઈ રહી છે.
તમે આવશો, ત્યારેજ સભામાં શાંતિ થશે.

સીઝર—હું તૈયાર છું; કેલ્પુનિયા ! હું જાઉં છું; અને
હમણાંજ પાછો આવું છું.

[કેલ્પુનિયા કશે ઉત્તર આપતી નથી.
સીઝર ને સિમ્બર ચાલ્યા જાય છે.]

દેખાવ ૩ જો

[રોમની રાજસભામાં લોકોની મેદની જામી છે.
સીઝર એક ઊંચે આસને બેઠો છે. કાવતરાખોરો
સીઝરની બેઠકની પાસેજ તૈયાર થઈને બેઠા છે.]

સીઝર—ખ્યારા રોમનો ! તમારો સ્નેહ મને ભાન
ભુલાવે છે. આજે મારે રાજપદ ધારણ કરવુંજ
પડશે ?

એક રોમન સભાસદ—એમાં છૂટકોજ નથી. જોષી-
ઓએ કહ્યું છે, તે મિથ્યા ન હોય; માટે તમારે
આજે રાજપદ ધારણ કરવું પડશે.

સીઝર—એન્ટની ક્યાં ? એ કેમ દેખાતો નથી ?

સિમ્બર—હમણાં આવવો જોઈએ.

સીઝર—સિમ્બર. તુંજ કહેતો હતો ને, કે એન્ટની
મારી રાહ જુઓ છે ?

હો

સિમ્બર—(એકદમ સીઝરના આસન પાસે ધસી જઈ નમી પડતાં) હા, હુંજ કહેતો હતો; પણ હવે માફ કરો; હું જૂઠું બોલ્યો હતો.

[તરતજ ખીજ કાવતરાખોરો સીઝરની આસપાસ “માફ કરો, માફ કરો” ની ખૂમો પાડતા વીંટળાઈ વળે છે.]

સીઝર—(એકદમ ચોંકીને) આ બધો ગોટાળો શાનો ? તમારે કહેવું હોય, તે દૂર ઊભા રહીને કહો.

કેસ્કા—(સીઝરના બરડા ઉપર છરો હુલાવતાં) અમારે આટલુંજ કહેવું છે.

સીઝર—(કેસ્કાને જોતાં) ધિક્ ! નામર્દ ! આવો દગો ! (ઊભો થતાં) ઊભો રહે, કમજાત !

[સીઝર ઘા વાગ્યો હોવા છતાં ઊભો થવા જાય છે, પણ ત્યાં તો ખીજ કાવતરાખોરો “મારો, મારો, જનથી મારો” ની ચીસો પાડતા સીઝરને ઝાલી રાખે છે.]

કેસ્કા—દોસ્તો ! મારો, બનથી મારો આ સત્તાલોભી સીઝરને.

[સભાના લોકો તો ભયભીત થઈ જાય છે; એમને કશી ખબર નથી પડતી, કે આ એકાએક શું થયું ? એટલામાં જુટસ છરો ઉગામી સીઝર પાસે પહોંચી જાય છે.]

જુટસ—દોસ્તો ! હવે વિલંબ ન કરો.

[સૌ કાવતરાખોરો સંતાડેલા છરા બહાર કાઢી, સીઝર સામે ઉગામે છે. સીઝર છૂટવાને આંચકા મારે છે.]

સીઝર—(જુટસને જોતાં) જુટસ ! અરે ! જુટસ ! તું પણ ? તું પણ કાવતરામાં સામેલ ?

[સીઝર ઢીલો પડી જાય છે. છૂટવાનાં ફાંફાં મારવા મૂકી દે છે.]

મારો, મને મારો, ખુશીથી મારો; જુટસને હાથે મોત ક્યાંથી ?

[કાવતરાખોરો સીઝરને છરા મારી વીંધી નાખે છે.]

સમાપ્ત.

ચૌધરી અને પંચોળી કૃત બાલોપયોગી પુસ્તકો

: : બાલનાટકો : :

સુદામો (૨ જી આવૃત્તિ) ૦-૬-૦

રાજસૂયયજ્ઞ (અંક ૧ લો) ૦-૪-૦

સીતાહરણ ૦-૫-૦

ડાહ્યું કોણ ? ૦-૩-૦

દગો ૦-૧-૦

માતાને બોલે ૦-૧-૩

દેશને ખાતર ૦-૧-૩

રણમેદાને ૦-૧-૦

બાઈનું બલિદાન ૦-૧-૦

: : બાલવાર્તાઓ : :

બજરંગી હનુમાન ૦-૩-૦

કંસવધ ૦-૨-૦

મેસર્સ એન. ડી. મહેતા એન્ડ કો.

બુકસેલર્સ; કાલબાદેવીરોડ—મુંબઈ.

પ્રકાશક :

મુદ્રક :

જમલાલ ઇ. ચૌધરી
ત્રાપીપરું, સુરત.

નારાયણરાવ એલ. નીકમ
શંકર પ્રી. પ્રેસ, ચૌરાશીજી-સુરત.

